

11.10.60, יום ג'

ערכתי חבוקר מכתב לדי-גול על הצורך העולמי בחיזוק אחרות המערב ובמהלך

עזרה לעמי אפיה, אפריקה ואמריקה הלטינית בצורה נאותה. אשלח המכתב למיתן -

אם יש למסור אותו להעדרתו כפי שכתבתי או בשניים.

12.10.60, יום ד'

חבוקר נסעתי לבקר בארץ הראשונה בדימונה. זה זמן רב לא הייתה לי חוויה

עמוקה, מרגינה ומעודרת כזו. ישראל ועם ישראל הם ילדי פלא, דימונה פלא

המלאים. רק לפני שמונים (ואולי מאז הווצרה) מרכז שומס, ללא עץ, ללא סימן

דשא, ללא גפס חיה, ללא מיט. והיום עיירה של כחמשת אלפים נפש, עובדה, יודעה,

מושבה חושבים וחוקרים, בונה ומחרכת בלי הרף - הקימה לעצמה אפילו ברכה שחיה,

בנחה סינמה, בית מועצת מועלים יפה, מרכז מסחרי - וחולכים ונבנים שני בחי

חרושת גדולים של הרב שיעסקו הרבה מאוד מועלים חדשים.

בספטמבר 1955 הגיעו לדימונה 30 המשפחות הראשונות שתיכנו בצריפים. הייתה

זו ידעה או של שרם העבודה אז, בולדה, או של שר הפיתוח, אז, רב יוסף, אהלי

ואולי של שניהם. העמונים "הטעניים" ארות וחבוקר לגללו על "בטלנות" זו על

בזבז כפי צבור מכרז בא. הראשונים שוכנו בצריפים. כיצד קולים חלה הממריקה